

ГНУСНЕ ЛАЖИ О БОЖИЈИМ ПОСЛАНИЦИМА У НЕКИМ ДЕЛОВИМА БИБЛИЈЕ

[Српски – Serbian – صربي]

Рахметуллах бин Халил Ел Хинди

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ كذب بعض القصص الموجودة في
الكتاب المقدس على بعض رسل الله ﴾

« باللغة الصربية »

رحمة الله بن خليل الرحمن الهندي

2015 - 1436

IslamHouse.com

Докази да је ова Библија препуна противречности, грешака и искривљивања

Нема сумње да су следеће приче из Библије лажне попут:

1. Да је часни веровесник Лот, нека је на њега мир, починио блуд са своје две кћери и да су обе занеле с њим; (Постанак 19:30-38):

„(30) А Лот отиде из Сигора и стани се на оном брду са две кћери своје, јер се бојаше остати у Сигору; и живеше у пећини с две кћери своје. (31) А старија рече млађој: Наш је отац стар, а нема никога на земљи да дође к нама, као што је обичај по свој земљи. (32) Хајде да дамо оцу вина нека се опије, па да легнемо с њим, еда бисмо сачувале семе оцу свом. (33) И дадоше оцу вина ону ноћ; и дошавши старија леже с оцем својим, и он не осети ни кад она леже ни кад устаде. (34) А сутрадан рече старија млађој: Гле, ноћас спавах с оцем својим. Да му дамо вина и довече, па иди ти и лези с њим, еда бисмо сачувале семе оцу свом. (35) Па и то вече дадоше оцу вина, и уставши млађа леже с њим, и он не осети ни кад она леже ни кад устаде. (36) И обе кћери Лотове затруднеше од оца

свог. (37) И старија роди сина, и наведе му име Моав; од њега су Моавци до данашњег дана. (38) Па и млађа роди сина, и наведе му име Вен-Амије; од њега су Амонци до данашњег дана.“

2. Да је Јуда син Јакова учинио блуд са снахом (женом свога сина) Тамаром и да је она из тог односа затруднила и родила близанце - Переза и Зераха: (Постанак 38:12-30):

„(12) А кад прође много времена, умре кћи Савина, жена Јудина. И кад се Јуда утеши, пође у Тамну ка људима што му стрижаху овце, сам с Ирасом пријатељем својим Одоламејцем. (13) И јавише Тамари говорећи: Ето свекар твој иде у Тамну да стриже овце своје. (14) А она скиде са себе удовичко рухо своје, и узе покривало и покри лице, и седе на раскршће на путу који иде у Тамну. Јер виде да је Силом одрастао, а њу још не удаше за њ. (15) А Јуда када виде, помисли да је курва, јер беше покрила лице своје. (16) Па сврну с пута к њој и рече јој: Пусти да легнем с тобом. Јер није познао да му је снаха. А она рече: Шта ћеш ми дати да легнеш са мном? (17) А он рече: Послаћу ти јаре из стада. А она рече: Али да ми даш залог докле га не пошаљеш. (18) А он рече: Какав залог

да ти дам? А она рече: Ето, прстен и рубац, и штап што ти је у руци. И он јој даде, те леже с њом, и она затрудне од њега. (19) После уставши Тамара отиде и скиде покривало са себе и обуче удовичко рухо. (20) А Јуда посла јаре по пријатељу свом Одоламејцу да му донесе натраг од жене залог. Али је он не нађе. (21) Па питаше људе по оном месту где је она била говорећи: Где је она курва што је била на раскршћу на овом путу? А они рекоше: Није овде било курве. (22) И врати се к Јуди и рече: Не нађох је, него још рекоше мештани: Није овде било курве. (23) А Јуда рече: Нека јој, да се не срамотимо; ја сам слао јаре, али је ти не нађе. (24) А кад прође до три месеца дана, јавише Јуди говорећи: Тамара снаха твоја учини прељубу, и ево затрудне од прељубе. А Јуда рече: Изведите је да се спали. (25) А кад је поведоше, посла к свекру свом и поручи: С човеком чије је ово затруднела сам. И рече: Тражи чији је овај прстен и рубац и штап. (26) А Јуда позна и рече: Правија је од мене, јер је не дадох сину свом Силому. И више не леже с њом. (27) А кад дође време да роди, а то близанци у утроби њеној. (28) И кад се порађаше, једно дете помоли руку, а бабица узе и веза му црвен конац око руке говорећи: Овај је први. (29) Али он увуче руку, и гле изађе брат његов, а она рече: Како

продре? Продирање нека ти буде. И надеше му име Фарес. (30) А после изађе брат му, коме око руке беше црвени конач, и надеше му име Зара.“ И по овоме су веровесници Давид, Соломун и Исус, нека је на њих мир, деца ванбрачног Фареса: (Еванђеље по Матеју 1:3-16):

3. Да је Давид, нека је мир на њега, починио блуд са супругом Урија, те је из тог односа занела. Затим је он на превару убио њеног мужа и узео је себи за жену; (Друга књига о Самуилу 11:1-27):

„(1) А кад прође година, у време кад цареви иду на војску, посла Давид Јоава и слуге своје с њим, и свега Израилља, те потираху синове Амонове, и опколише Раву; а Давид оста у Јерусалиму. (2) И пред вече уста Давид с постеље своје, и ходајући по крову царског двора угледа с крова жену где се мије, а жена беше врло лепа на очи. (3) И Давид посла да пропитају за жену и рекоше: Није ли то Витсавеја кћи Елијамова, жена Урије Хетејина? (4) И Давид посла посланике да је доведу; и кад дође к њему, он леже с њом, а она се беше очистила од нечистоте своје; после се врати својој кући. (5) И затрудне жена, те посла и јави Давиду говорећи: Трудна сам. (6) Тада Давид посла к Јоаву и поручи: Пошљи ми Урију

Хетејина. И посла Јоав Урију к Давиду. (7) И кад Урија дође к њему, запита га Давид како је Јоав и како је народ и како иде рат. (8) Потом рече Давид Урији: Иди кући својој, и опери ноге своје. И Урија изиђе из царевог двора, а за њим изнесоше јело царско. (9) Али Урија леже на вратима двора царевог са свим слугама господара свог, и не отиде кући својој. (10) И јавише Давиду говорећи: Урија није отишао кући својој. А Давид рече Урији: Ниси ли дошао с пута? Зашто не идеш кући својој? (11) А Урија рече Давиду: Ковчег и Израилъ и Јуда стоје по шаторима, и Јоав господар мој и слуге господара мог стоје у пољу, па како бих ја ушао у кућу своју да једем и пијем и спавам са женом својом? Тако ти био жив и тако била жива душа твоја, нећу то учинити. (12) Тада рече Давид Урији: Остани овде још данас, па ћу те сутра отпустити. Тако оста Урија у Јерусалиму онај дан и сутрадан. (13) И позва га Давид да једе и пије с њим, те га опије. А увече отиде, те леже на постељу своју са слугама господара свог, а кући својој не отиде. (14) А ујутру написа Давид књигу Јоаву, и посла по Урији. (15) А у књизи писа и рече: Наместите Урију где је најжешћи бој, па се узмакните од њега да би га убили да погине. (16) И Јоав опколивши град намести Урију на место где

је знао да су најхрабрији људи. (17) И изиђоше људи из града и побише се с Јудом. И погибе из народа неколико слуга Давидових; погибе и Урија Хетејин. (18) Тада Јоав посла к Давиду, и јави му све што би у боју. (19) И заповеди гласнику говорећи: Кад приповедиш цару све што је било у боју, (20) Ако се разгневи цар и рече ти: Зашто сте ишли тако близу града да се бијете? Зар нисте знали како се стрелња с града? (21) Ко је убио Авимелеха сина Јерувесетовог? Није ли жена бацила на њ комад жрвња са зида, те погибе у Тевесу? Зашто сте ишли близу зида? Тада реци: Погинуо је и слуга твој Урија Хетејин. (22) И отиде гласник, и дошавши јави Давиду све за шта га је послао Јоав. (23) И рече гласник Давиду: Беху јачи од нас, и изиђоше у поље на нас, али их узбисмо до врата градских. (24) А стрелци стадоше стрелјати на слуге твоје са зида, и погибе неколико слуга царевих, тако и слуга твој Урија Хетејин погибе. (25) Тада рече Давид гласнику: Овако реци Јоаву: Не буди зловољан за то; јер мач прождире сад овог сад оног; удри још јаче на град и раскопај га. Тако га охрабри. (26) А жена Уријина чувши да је погинуо муж њен Урија, плака за мужем својим. (27) А кад прође жалост, посла Давид и узе је у

кућу своју, и она му поста жена, и роди му сина. Али не беше по вољи Господу шта учини Давид.“

4. Да је Соломун, нека је на њега мир ,концем свога живота постао отпадник од вере, робовао идолима и саградио им храмове у којима ће их обожавати. (Прва књига о Царевима 11:1-13):

„(1) Али цар Соломун љубљаше многе жене туђинке осим кћери Фараонове, Моавке, Амонке, Едомке, Сидонке и Хетејке, (2) Од ових народа за које беше рекао Господ синовима Израилевим: Не идите к њима и они да не долазе к вама, јер ће занети срце ваше за својим боговима. За њих приону Соломун љубећи их. (3) Те имаше жена царица седам стотина, и три стотина иноча; и жене његове занесоше срце његово. (4) И кад остаре Соломун, жене занесоше срце његово за туђим боговима; и срце његово не би цело према Господу Богу његовом као што је било срце Давида, оца његовог. (5) И Соломун хођаше за Астаротом, богињом сидонском, и за Мелхомом, гадом амонским. (6) И чињаше Соломун шта беше зло пред Господом, и не хођаше сасвим за Господом као Давид, отац његов. (7) Тада сагради Соломун висину Хемосу, гаду моавском, на гори према

Јерусалиму, и Молоху гаду амонском. (8) Тако учини свим женама туђинкама, те кађаху и приношаху жртве својим боговима. (9) А Господ се разгневи на Соломуна што се одврати срце његово од Господа Бога Израилјевог, који му се беше јавио два пута, (10) И беше му заповедио да не иде за другим боговима, а он не одржа шта му Господ заповеди. (11) И рече Господ Соломуну: Што се то нађе на теби, и ниси држао завет мој ни уредбе моје, које сам ти заповедио, зато ћу отргнути од тебе царство и даћу га слуги твом. (12) Али за твог века нећу то учинити ради Давида оца твог; него ћу га отргнути из руке сина твог. (13) Али нећу отргнути сво царство; једно ћу племе дати сину твом ради Давида слуге свог и ради Јерусалима, који изабрах.“

5. Да је Арон, нека је мир на њега, направио теле Израелцима, да га је лично обожавао и њима наредио да му се клањају (Излазак 32:1-6):

„(1) А народ видевши где Мојсије за дуго не силази с горе, скупиле се народ пред Арона, и рекоше му: Хајде, начини нам богове, који ће ићи пред нама, јер том Мојсију који нас изведе из земље мисирске не знамо шта би. (2) А Арон им рече: Поскидајте златне обоце што су у ушима жена

ваших, синова ваших и кћери ваших, и донесите ми. (3) И поскида сав народ златне обоце што им беху у ушима, и донесоше Арону. (4) А он узевши из руку њихових, сали у калуп, и начини теле саливено. И рекоше: Ово су богови твоји, Израилју, који те изведоше из земље мисирске. (5) А кад то виде Арон, начини олтар пред њим; и повика Арон, и рече: Сутра је празник Господњи. (6) И сутрадан уставши рано принесоше жртве паљенице и жртве захвалне; и поседа народ, те једоше и пише, а после усташе да играју.“

За ове приче и сличне тврдње не кажемо да су дерогиране, него да су, несумњиво, гнусна лаж и потвора на најбоље људе и часне веровеснике Узвишеног Бога. Па зар да се ово сматра Божијом речју...?

Одломак из књиге „Тријумф Истине“.